

Februar 1861 foreskrive ved Forening af flere Embeder eller offentlige Bestillinger et Afdrag af en Deel af de samlede Lønninger. Med Hensyn til denne Bestemmelse, i hvilken der ved offentlige Bestillinger selvfølgelig hverken kan være tænkt paa Arbejde, der lønnes af Medhjælpsummer eller med Honorarer, eller paa communale Bestillinger, men kun paa egentlige faste Bestillinger, der hver for sig ere voterede af Rigsdagen, kunde mulig antages, at det maa synes ubilligt, at den, som bestyrer flere Embeder eller Bestillinger, ikke skal have det samlede fulde Bederlag for de dertil henlagte Arbejders Udførelse. Navnlig kan denne Betragtning gjøre sig gjældende, naar Tælen er om flere mindre Bestillinger, der, netop fordi de hver for sig ikke udfylde en Mands hele Tid, ere afslagne med en ringe Løn, men for hvilken de paa den anden Side bør kunne erholdes tilfredsstillende udforte. Reglen synes, ligesom lignende Bestemmelser i de tidligere særlig kongerigste Lønningslove, nærmest at være givne for at hindre Administrationen i at sammenhobe Embeder og Bestillinger paa den samme Mands Haand, til Fordeel for ham personlig, men til Skade for Embedernes forsvarlige Bestyrelse. For saa vidt maa dens Hensigtsmæssighed og Nødvendighed selvfølgelig anerkjendes, men paa den anden Side kan den ogsaa hindre en Forening af Bestillinger, som netop kunde være gavnlige for Forretningernes Udførelse og oeconomicke rigtig, og det skal herved bemærkes, at medens de paagjældende Lovbestemmelser, forsaavidt angaaer Bestillinger (i Modsetning til egentlige Embeder), for Tiden kun have en indskrænket Anvendelighed, vil Reglen ved at optages i samtlige Lønningslove faae en langt større Anvendelse, idet den vil blive overført paa den store Mængde Bestillinger, for hvilke den ikke hidtil har været givne, og hvor dens Indvirkning paa de enkelte Tilfælde er vanskelig at forudsæe. Der kunde derfor vistnok anføres Grunde, som kunde anbefale idetmindste at indskrænke dens Anvendelse til Forening af egentlige Embeder. De nævnte Paragraffer i Lønningslovene vise imidlertid en brugbar Udvei ved at overlade det til de aarlige Sinantslove at raade Bod paa mødende Van-

ffeligheder i de enkelte Tilfælde, og man har derfor troet at burde som Hovedregel bibeholde den samme Bestemmelse, som findes i de ovenfor nævnte tvende Love, afsættet efter de forandrede Forhold.

Til § 6.

Spørgsmaal angaaer Bederlæggelsen for Constitution i Embeder, da habes der ogsaa her forskjellige Regler for de tidligere saakaldte Fællesembeders og særlige kongerigste Embeders Vedkommende. Ved de førstnævnte følges det ogsaa for 1848 Sagttagne, nemlig at vedkommende Bestyrelse i Tilfælde af Tjenesteledighed ansees bemyndiget til at raade over samtlige det ledige Embeders Indtægter til dermed at aflægge den i samme Constituerede, dog at saavidt muligt kun indtil Halvdelen af Embedets faste og samtlige dets uvisse Indtægter anvendes til Bederlag for den Constituerede. Et Embedet ikke ledigt, men det af en eller anden Grund er nødvendigt at lade det midlertidig bestyre af en Constitueret, ville Bestemmelserne i Placaterne af 23de April 1813 og 14de September 1830 jfr. Cancelliskrivelse af 26de Marts 1835, komme til Anvendelse.

Ved Constitution af Iffe-Embedsmænd i de tidligere saakaldte kongerigste Embeder maa Bestyrelsen ansees for at have den samme Bemyndigelse som fornævnt med Hensyn til Fastsettelsen af det Bederlag, der kan tillægges den Constituerede. For Constitution af Embedsmænd i disse Embeder ere derfra aldeles forskjellige Regler derimod givne ved Lovene af 31te Marts 1860 § 12 og 19de Februar 1861 § 8. Disse sidste kunne imidlertid, i hvert Fald saaledes som de fortolkes, næppe ansees for hensigtsmæssige eller billige. Naar saaledes for det Første Paragrafferne forståes saaledes, at selv om det fra først af er givet, at en Embedsmands Constitution vil vare udover 6 Uger, gives der dog intet Bederlag for de første 6 Uger, medmindre Constitutionen har bevirket, at han har maattet forlade det Sted, hvor han har fast Ophold, i hvilket Tilfælde han erholder Diæter, kan dette ikke ansees for billigt. Hvor Lovgivningen nemlig har erkjendt, at Udførelsen af visse Forret-